

अमूर्ख (3. अ + मुख) adj. *mundlos* TS. 7, 5, 12, 1.

अमूतस् von *jenem Daçak.* in BENF. Chr. 179, 8.

अमूत्र 1) *dort Daçak.* in BENF. Chr. 198, 14.

अमूठ n. im Sāñkhja = तन्मात्र TATTVAS. 13.

अमूरू *scharfsinnig;* vgl. 1. मूरू.

अमूर्तरेता॒म् Z. 2 (MBh. 12, 6194) ist nach अमूर्तरेयस zu setzen.

अमूर्तरेयस् m. N. pr. des Vaters Gaja's MBh. 3, 8528. — Vgl. अमूर्तरेता॒म्, अमूर्तरेयस्, मूर्तय.

अमूष N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 8.

अमृडये (3. अ + मृ०) adj. *erbarmungslos, unbarmherzig* TS. 3, 4, 7, 2.

अमृत 1) a) कृता चैनं नामृतः स्यादप्य मे MBh. 13, 23. — b) Z. 3 lies 8, 48, 3 st. 8, 48, 1. subst. ein *unsterbliches Wesen, ein Gott* Spr. 4302. —

3) b) λ) सर्वाशधीनाममृतः (= दूर्वा Schol.) प्रधाना Spr. 5208. — d) Bein. der Dakshajant Verz. d. Oxf. H. 39, b, 19. 31. — e) N. der ersten Kalā des Mondes Verz. d. Oxf. H. 18, b, 24. — 4) b) Spr. 3361. 4302. 4331. — e) ein best. Heilmittel Cīc. 9, 36. Arznei überh. WASSILJEW 199. —

p) यथामृतघटं देशः (विशासि) R. 7, 7, 3. अमृत = तौद्र Schol. — u) सौरीभिरिव नाडिभिरमृताद्यामिः RAGH. 10, 59. — v) Verz. d. Oxf. H. 238, b, 10. — w) ein Metrum von 4 X 54 Silben RV. Pañt. 17, 4. Ind. St. 8, 107. 111.

अमृतकुम्भ (अ० + कु०) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 336, a, No. 790.

अमृतचन्द्रसूरि m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 372, b, No. 269.

अमृततेजस् (अ० + ते०) m. N. pr. eines Fürsten der Vidjādhara KATHĀS. 63, 242. 246.

अमृतब्र 1) Unsterblichkeit RV. Pañt. 18, 34. WEBER, RĀMAT. Up. 333.

337. 332. 334. BHĀG. P. 10, 82, 44. — 2) das Nektar —, Ambrosia-Sein: कट्टमपि मर्त्यानाममृतलाप्य कल्पते Spr. 3696.

अमृतदीप्ति KATHĀS. 72, 176.

अमृतधारा Ind. St. 8, 349. 332.

अमृतप (अ० + १. प) adj. Amṛta trinkend; m. N. pr. eines Dānava MBh. 1, 2587.

अमृतपुट (अ० + पुट) m. eine Tüte mit Amṛta und wohl auch ein anderer Name für das Metrum Čriputa (4 Mal ~~~~~, —, —, —)

Ind. St. 8, 379.

अमृतप्रभ m. N. pr. eines Vidjādhara KATHĀS. 107, 121.

अमृतप्राशन (अ० + प्रा०) adj. sich von Amṛta nährend; m. ein Gott R. 4, 16, 4.

अमृताभाषण (अ० + भा०) n. pl. nektarsüsse Reden Spr. 4243.

अमृतोग्र m. N. eines best. astr. Joga Verz. d. Oxf. H. 86, a, 39.

अमृतवर्घन (अ० + व०) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 17.

अमृताश्वस (अ० + शास्व) n. Titel eines buddhistischen Werkes WASSILJEW 107.

अमृतांशु (अमृत + अंशु) m. der Mond KATHĀS. 100, 12.

अमृताय् wie Unsterblichkeit erscheinen: मृत्युरप्यमृतापते Spr. 5078.

अमृतायन adj. nektarähnlich BHĀG. P. 12, 10, 25.

अमृताष्टक n. eine Verbindung von acht (अष्टक) Stoffen, unter denen अमृता voran steht, BHĀVĀRA. im ĀKĀDA.

अमृताष्टमीतप् (अमृत - अ० + त०) Titel eines Werkes WILSON, Sel. V. Theil.

Works 1, 283.

अमृताकृष्ण n. Titel eines Pariçishṭa des Sāmaveda Verz. d. Oxf. H. 378, a, 1.

अमृतिका f. N. pr. eines göttlichen Weibes, dessen Gestalt Vishṇu angenommen hatte, als er den Daitija das Amṛta entwand, KATHĀS. 74, 38.

अमृतिन् (von अमृत Unsterblichkeit) adj. unsterblich WEBER, RĀMAT. Up. 329. 332, wo अमृती भूता (= अमृतीभूत) zu trennen ist.

अमृतीकरण (von अमृत + 1. कर्) n. das Verwandeln in Amṛta Verz. d. Oxf. H. 320, a, 29.

अमृतीभूत (अमृत + 1. भूत) °भवति unsterblich werden Spr. 3161.

अमृतधर्मिङ्ग n. Verz. d. Oxf. H. 71, b, 51. — Vgl. u. अमृतेश.

अमृतस्त्र TS. 6, 3, 11, 5.

अमृतिनि TBa. 2, 4, 2, 1.

अमृष vgl. u. मृष.

अमृह (3. अ + मेरु) m. Harnverhaltung TS. 6, 2, १, 4. KĀTHA. 25, ८.

PĀNĀK. Br. 5, 10, 2.

अमोघ 1) अमोघातिथि ein Guest, der nicht vergeblich kommt, MBh. 7, 2759. रूमपः, किरणः: heißen lange Strahlen beim Auf- und Untergange der Sonne VARĀH. BHĀG. S. 47, 20. 30, 11. 28, 18. — 2) d) Boin. Skanda's MBh. 3, 14632. — 3) h) (sc. रात्रि) eine unfehlbar kommende oder eine nicht vergebliche Nacht, eine das Leben kürzende Nacht: अमोघासु पततीषु so v. a. da die Nächte nicht vergeblich einbrechen MBh. 12, 6528. 6531 (neben रात्रियः). 9934. sg. 12061. — i) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2639.

अमोघदर्श m. wohl = अमोघदर्शिन् WASSILJEW 172.

अमोघदर्शिन m. N. pr. eines Nāga VJUTP. 87.

अमोघपाश (अ० + पाश) m. 1) eine nicht eitle d. i. sicher festhaltende Fessel KANDJUR 2, 203. fgg. — 2) N. pr. eines Lokeçvara bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works 2, 23. 34. Verz. d. Oxf. H. 388, b, 1.

अमोघवती (f. von अमोघवत् und dieses von अमोघ) f. N. pr. eines Flusses WILSON, Sel. Works 2, 16.

अमोघवर्ष (अ० + वर्ष) m. N. pr. eines Fürsten WILSON, Sel. Works 1, 270. 332.

अमोघसिद्धि (nicht °सिद्ध) VJUTP. 3. WASSILJEW 187.

अमोघात्मी (अमोघ + अत्म आगे) f. N. der Dakshajant an der Vipāka Verz. d. Oxf. H. 39, b, 9.

अमृत AV. Pañt. 2, 52. KĀTHA. 8, 8.

अम्बन् n. ein Versmaass von 86 Silben Ind. St. 8, 107. 111. 112.

अम्बर् Uğval. zu UNĀDIS. 3, 134. राजम. — 8) N. pr. einer Lokalität (wohl nicht *Lufttrumm*, wie Aufrecht das Wort hier aufzufassen scheint) Verz. d. Oxf. H. 39, a, 53. sg. — Vgl. निरम्बर, मदाम्बर.

अम्बर्चर (अ० + चर) 1) adj. in der Lust wandelnd KATHĀS. 74, 27. — 2) m. a) Vogel Spr. 1938. — b) ein Vidjādhara KATHĀS. 66, 191.

अम्बरनगरी (अ० + न०) f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 149, a, 25.

अम्बरग्रामा (अ० + प्र०) f. N. pr. einer Prinzessin KATHĀS. 110, 85.

अम्बरमणि (अ० + म०) m. die Perle am Himmel d. i. die Sonne SIS. D. 109, 8.

अम्बरीष 1) TS. 5, 1, १, ५. — 10) Verz. d. Oxf. H. 45, a, 16. Āñgirasa

68*